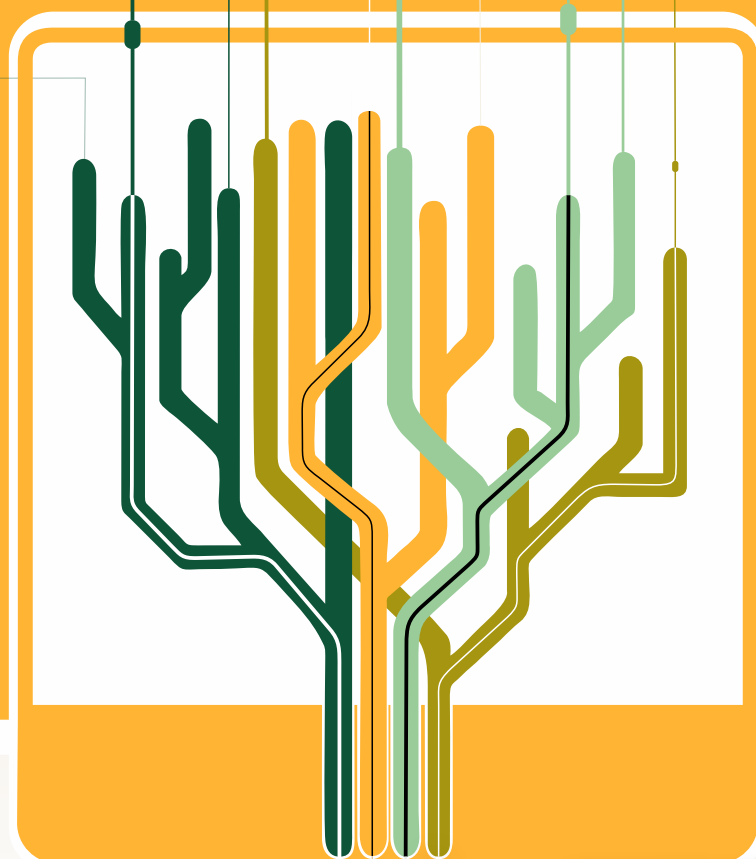

Pădurea României

patrimoniu

resursă

mediu

Versiune finală
15 Octombrie
2019

VIZIUNE și 2020 **PRINCIPII 2030** de dezvoltare a politicii forestiere din România

Acest document a fost realizat prin contribuția voluntară a următorilor specialiști:

Adrian Baban (Business Forest), Laura Bouriaud (Universitatea "Ștefan cel Mare" Suceava), Viorel Blujdea (Universitatea Transilvania Brașov), Ilie Covrig (USAMV Cluj Napoca), Marian Drăgoi (Universitatea "Ștefan cel Mare" Suceava), Radu Melu (WWF România), Daniel Nicolaescu (Administrație silvică privată), Bogdan Popa (Universitatea Transilvania Brașov), Sorin Sfirlogea (Consultant management și tehnologia informației), Erika Stanciu (Propark), Gabriel Stanciu (Administrație silvică privată), Alexandru Orban (NEPCon), Radu Vlad (WWF România)

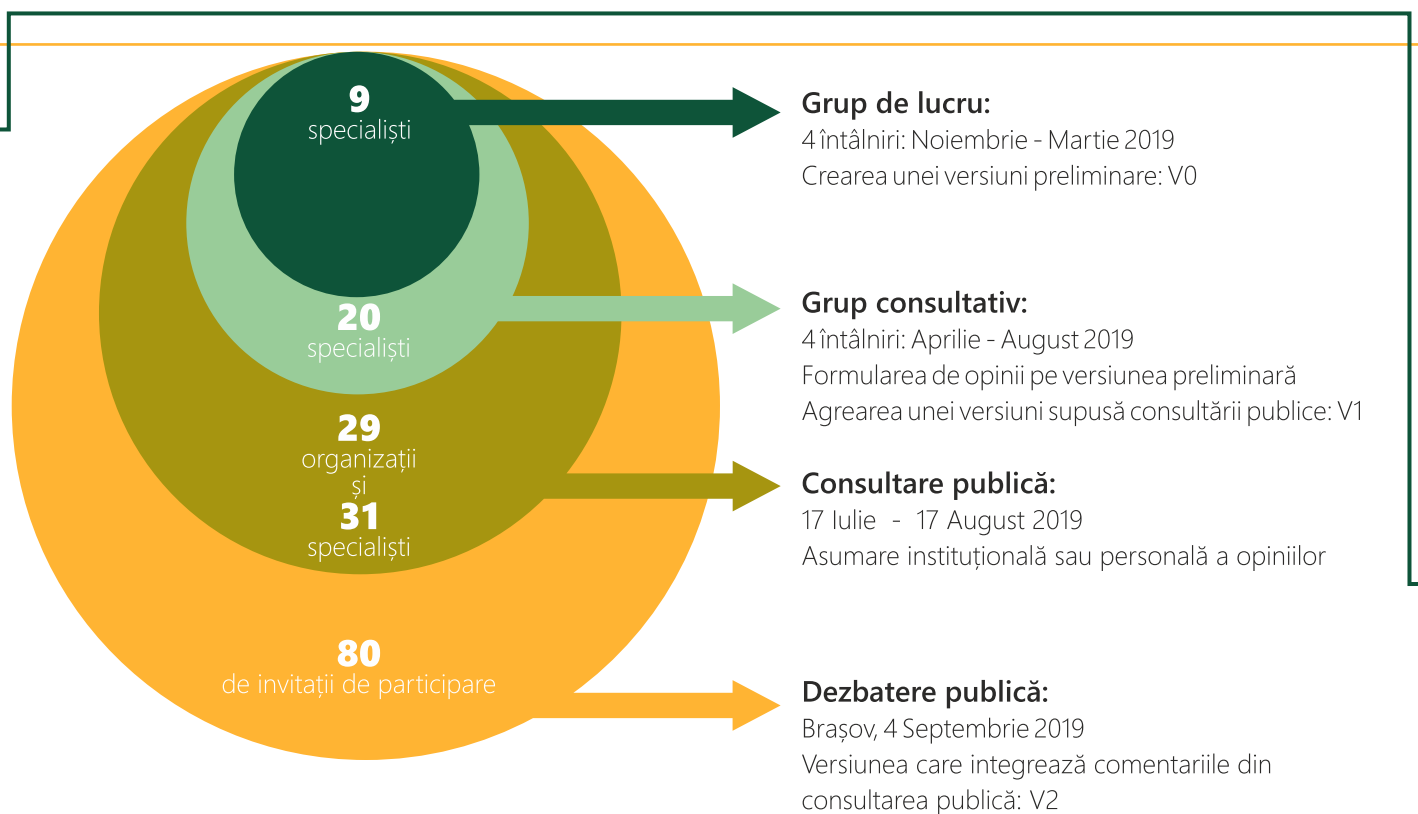
Coordonarea procesului de elaborare: Liviu Nichiforel, Ramona – Elena Scriban
(Universitatea "Ștefan cel Mare" Suceava)

Activitatea de coordonare și organizare a întâlnirilor de lucru s-a realizat în cadrul proiectului "Dezvoltarea politicii forestiere din România", implementat de Universitatea "Ștefan cel Mare" Suceava, în perioada Octombrie 2018 – August 2019.

Sinteza procesului de elaborare și consultare publică:

Platforma de dialog folosită în elaborarea prezentei viziuni s-a creat în afara cadrului guvernamental, sub coordonarea unei universități, asigurând o abordare metodologică unitară și continuă de implicare a experților și grupurilor interesate în exprimarea opiniilor privind principiile de dezvoltare a unei noi politici forestiere.

Dezvoltarea setului de principii s-a realizat printr-un proces participativ care a avut la bază activitatea unui grup de lucru specializat.

Grupul de lucru specializat a elaborat o versiune a documentului care a fost supusă consultării publice, în perioada 17 iulie – 17 august 2019. În procesul de consultare publică s-au înregistrat 7 opinii asumate în numele unor organizații și 16 opinii asumate de specialiști.

Opiniile exprimate au fost analizate și incluse în versiunea documentului supusă dezbaterii publice în data de 4 Septembrie la Brașov. La acest eveniment au luat parte 55 de participanți din diferite organizații, incluzând administrația forestieră de stat și privată, proprietari de pădure, garda forestieră, reprezentanți ai sectorului de exploatare și prelucrare a lemnului, organizații de protecția mediului și universități.

Versiunea 15.10.2019 reprezintă versiunea finală agreată de grupul de lucru care a luat în considerare și argumentele exprimate de participanți în cadrul dezbaterii publice. Această versiune poate fi distribuită și comunicată unitar, fără nici un fel de restricții.

ARGUMENT

pentru o nouă viziune

Gestionarea pădurilor prezintă un interes deosebit la nivel global, european și național, ținând cont de multitudinea de servicii ecosistemice pe care acestea le oferă. Pădurile joacă un rol determinant în îndeplinirea unor obiective globale conform Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă, adoptată de Organizația Națiunilor Unite în 2015. Protejarea, refacerea și promovarea utilizării durabile a pădurilor, precum și stoparea declinului biodiversității sunt obiective globale. Pădurile au un rol crucial și în atenuarea schimbărilor climatice și a efectelor acestora, dar și în asigurarea unor modele de consum și de producție durabile.

Politica forestieră din România se bazează pe o lungă tradiție în stabilirea și implementarea principiilor gestionării durabile a resurselor forestiere, aspect dovedit în special prin sistemul de zonare funcțională, care a precedat cu mult abordările actuale de gestionare durabilă a pădurilor din alte țări europene. Acest lucru s-a concretizat într-un regim silvic riguros, cu o temeinică fundamentare științifică și tehnică, creat să funcționeze eficient în condițiile unei forme de proprietate de stat asupra pădurilor.

În ultimii 30 de ani, România a trecut printr-o perioadă de tranziție către economia de piață cu schimbări instituționale majore care au avut loc în sectorul forestier, prin retrocedarea pădurilor și privatizarea sectorului de exploatare și industrializare a lemnului. La nivelul reglementărilor, s-a menținut un sistem legislativ rigid, bazat aproape în totalitate pe instrumente de comandă și control, sistem neadaptat la noile provocări socio-economice și la noile strategii de conservare a biodiversității. Acest sistem nu a avut însă eficiența scontată, aspect care se reflectă într-o evidentă tensiune socială, implicând toate grupurile interesate și afectate de gestionarea pădurilor: proprietari privați, administrație silvică de stat și privată, firme de exploatare și industrializare, organizații de protecția mediului, societatea civilă etc.

În condițiile schimbărilor climatice globale, practicile și instrumentele de administrare și exploatare a pădurilor au nevoie de o adaptare constantă la modificările de mediu și sociale. În același timp, numărul tot mai mare de inițiative politice conexe domeniului forestier creează un mediu politic complex și fragmentat care trebuie să integreze obiective diverse și deseori conflictuale, reieșite din strategia de conservare a biodiversității, strategia de bio-economie sau din cea de dezvoltare rurală. Este necesară, astfel, crearea unei viziuni de politică forestieră care să asigure un demers de bună guvernare bazat pe coerența legislației din domeniul forestier, asumarea răspunderii și transparență și care să permită sinergii active cu alte sectoare care influențează sau sunt afectate de gestionarea pădurilor.

Lipsa unei viziuni naționale și unitare de gestionare durabilă a pădurilor care să fie implementată într-un cadru strategic asumat și realist reprezintă principalul risc sistemic pentru sectorul forestier.

Reafirmarea principiilor pentru gestionare pădurilor României este necesară deoarece:

- schimbările sociale, economice și politice semnificative din ultimii 30 de ani au influențat modul în care societatea privește "chestiunea" pădurilor și a silviculturii atât la nivel național, cât și la nivel european;
- potențialul multifuncțional al pădurilor din România trebuie gestionat într-un mod durabil și echilibrat, astfel încât să se permită asigurarea corectă a tuturor serviciilor ecosistemice vitale furnizate de păduri, dar și distribuirea echitabilă a costurilor asociate furnizării acestora;
- este necesară creșterea rezilienței ecosistemelor forestiere la amenințările biotice și abiotice agravate de schimbările climatice și, de asemenea, trebuie promovată rolul esențial al pădurilor în atenuarea schimbărilor climatice;
- sunt necesare instrumente de adresare a oportunităților și provocărilor rezultate din diversificarea tot mai mare a cererii de materie primă furnizată de păduri, atât pentru produse tradiționale, cât și pentru produsele noi, impulsionate de strategia de bio-economie.

PĂDURILE ROMÂNIEI

Suprafața ocupată de păduri în România

Inventarul Forestier Național

Sunt considerate păduri, conform definiției folosite de inventarul forestier național, terenurile cu vegetație forestieră având indicele de acoperire (consistența) mai mare de 10% și suprafața mai mare de 0,5 ha. Arborii trebuie să atingă înălțimea minimă de 5 m la maturitate în condiții normale de vegetație (excepție: jnepenișuri și aninișuri de anin verde, terenuri împădurite, suprafețe exploatare, arse sau cu doborâturi produse de vânt etc.), iar lățimea vegetației forestiere să fie de minim 20 m. (sursa: www.roifn.ro)

Păduri incluse în fond forestier

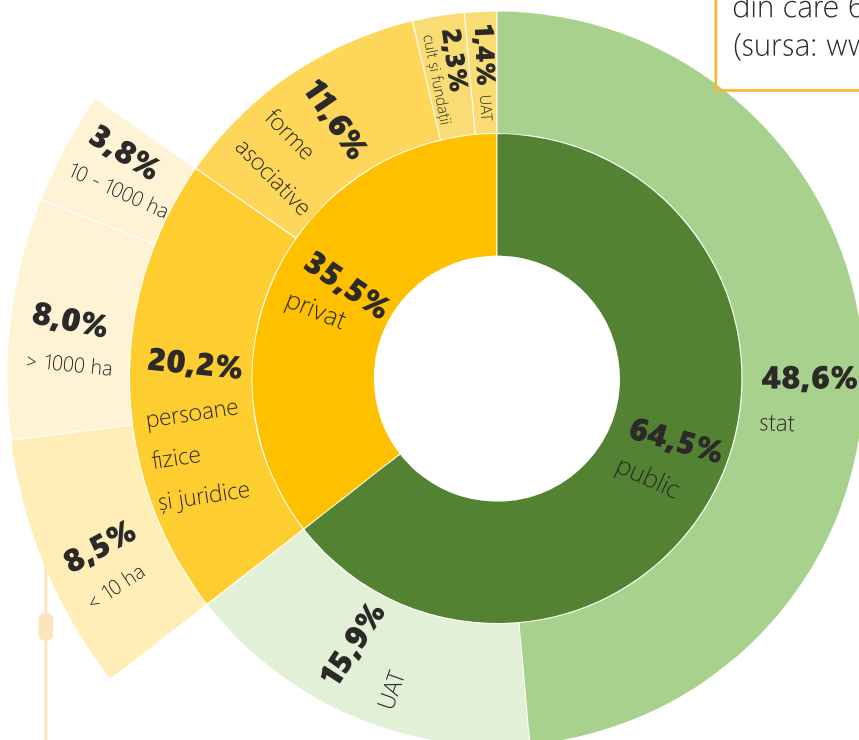
Legea 46 din 2008 definește pădurile ca având o suprafață de cel puțin 0,25 ha, acoperite cu arbori care trebuie să atingă o înălțime minimă de 5 m la maturitate în condiții normale de vegetație. Sunt considerate păduri și acele pășuni împădurite unde consistența este mai mare sau egală cu 0,4, calculată numai pentru suprafața ocupată efectiv de vegetația forestieră, perdelele forestiere de protecție și jnepenișurile. Conform Institutului Național de Statistică la finalul anului 2018 fondul forestier din România avea 6,58 milioane hectare din care 6,418 milioane hectare sunt păduri. (sursa: www.insse.ro)

6,93

milioane ha de pădure

6,42

milioane ha de pădure incluse în fond forestier

Repartiția pădurilor României pe forme de proprietate

La data de 31.12.2017, suprafața fondului forestier deținută de alți proprietari decât statul era de 3,37 milioane ha, reprezentând 52% din fondul forestier, din care:

- **proprietatea privată** a persoanelor fizice și juridice era de 2,24 milioane ha;
- **proprietatea publică a unităților administrative** era de 1,04 milioane ha;
- **proprietatea privată a unităților administrativ – teritoriale** 0,93 milioane ha.

Modificarea radicală a distribuției formelor de proprietate impune o regândire a instrumentelor de politică forestieră și o diversificare a lor. Gestionarea proprietăților private și, în special, a proprietăților de mici dimensiuni, necesită măsuri specifice de management, adecvate din punct de vedere ecologic și care să susțină creșterea beneficiilor economice posibil a fi obținute de pe urma pădurilor ca o măsură de co-interesare a proprietarilor de pădure pentru păstrarea pădurilor în proprietate și pentru gestionarea lor responsabilă.

România recunoscută ca inima verde a Europei

- Ecosistemele forestiere naționale constituie un rezervor de biodiversitate pentru Europa, România fiind singura țară a Uniunii Europene (UE) pe teritoriul căreia se regăsesc cinci regiuni biogeografice și o diversitate deosebită a florei și faunei.
- Conservarea biodiversității este un obiectiv prioritar pentru mai mult de 40% din pădurile României integrate în rețeaua de arii naturale protejate, pentru care sunt definite măsuri specifice de gestionare în planurile de management. România păstrează și importante suprafețe de pădure cu structuri primare, comparativ cu alte țări din zona temperată, păduri pentru care există cerința legislativă de identificare și protejare strictă.
- Eforturile de conservare al acestui patrimoniu natural trebuie recunoscute de către UE și sprijinite inclusiv financiar prin scheme de finanțare care să adreseze specific furnizarea serviciilor de conservare a biodiversității.

Un mediu stabil și sănătos adaptat riscurilor induse de schimbările climatice

- Pădurile sunt un capital a cărui valoare este dată de continuitatea serviciilor ecosistemice pe care le furnizează către societate. Serviciile ecosistemice de reglare reprezintă un obiectiv prioritar pentru 13% din pădurile UE. În România, zona funcțională a pădurilor atribuie funcții speciale de protecție a solului, a apelor și de protecție climatică pentru aproximativ 42% din păduri.
- Continuitatea furnizării acestor funcții poate fi afectată atât de riscurile induse de schimbările climatice, cât și de interesul proprietarilor de pădure de a obține beneficii imediate de pe urma folosirii proprietății forestiere. Furnizarea acestor servicii către societate trebuie să fie garantată în aceeași măsură cu respectarea drepturilor constituționale ale proprietarilor. Neacordarea unor juste compensații pentru proprietarii ale căror păduri au funcții speciale de protecție a condus într-o măsură semnificativă la practici de recoltare ilegală a lemnului, la înstrăinarea proprietăților sau la abandonul oricărei forme de gestionare a pădurilor.
- Riscurile induse de schimbările climatice necesită o adaptare constantă a practicilor de administrare a pădurilor și găsirea unor modalități de a duce decizia tehnică cât mai aproape de pădure, permițând astfel specialistului să gândească și implementeze măsurile cele mai adaptate situației locale existente.

Pădurea, resursă regenerabilă generatoare de multiple beneficii sociale și economice

- Viabilitatea economică este un pilon cheie al managementului forestier sustenabil și este importantă pentru conservarea pădurilor și pentru susținerea beneficiilor multiple furnizate de păduri pentru societate.
- Silvicultura contribuie la dezvoltarea socio-economică a comunităților locale din spațiul rural românesc prin diversificarea economiei, susținerea valorificării superioare a produselor pădurii, reținerea veniturilor în economia locală sau păstrarea identității culturale a comunităților locale.
- Lemnul este considerat, de asemenea, o sursă importantă de materii prime pentru bioindustriile emergente.
- Rolul social al pădurilor este important și din perspectiva asigurării locurilor de muncă, în special, în zona rurală. În Europa se estimează că cel puțin 3 milioane de locuri de muncă sunt asigurate de sectorul forestier. În România, locurile de muncă oferite membrilor comunităților locale în sectorul forestier au o contribuție majoră în prevenirea migrației forței de muncă.

SCOPUL

formulării unei viziuni de politică forestieră

Experiența ultimilor ani în materie de dezbateri publice a arătat că, pe lângă o criză de imagine a sectorului forestier național, se constată o profundă criză de comunicare intra- și intersectorială, care a condus în repetate rânduri fie la blocaje decizionale, fie la supra-reglementare și sub-finanțare, fie la amânarea *sine die* a adoptării unor documente programatice (de exemplu, strategia forestieră națională) sau a creării unor structuri specifice intra- sau intersectoriale.

Astfel de situații au fost și sunt cauzate de lipsa unei viziuni asumate și agreate, reflectată într-o incoerență a politicii forestiere, inevitabilă în condițiile în care perioadele de stabilitate instituțională a autorității publice care răspunde de păduri nu au depășit un ciclu electoral, iar mandatele secretarilor de stat, începând cu 2007, rareori au depășit un an.

Constatând că această stare de fapt a cauzat momente de reală amnezie instituțională, documentul de față și-a propus constituirea unei viziuni de gestionare durabilă a pădurilor, care să se constituie într-o propunere pentru o nouă politică forestieră, în concordanță cu documentele strategice internaționale și cu provocările actuale din sectorul forestier național și din societatea românească.

Setul propus de principii de gestionare durabilă a resurselor forestiere naționale exprimă o viziune de fundamentare a politicii forestiere care:

- să asigure **integritatea echilibrată a serviciilor** sociale, ecologice și economice furnizate de păduri și furnizarea lor cu continuitate;
- să urmărească **obținerea unui acord social** privind armonizarea drepturilor, intereselor și obligațiilor factorilor interesați și a celor afectați de gestionarea pădurilor;
- să fie **în concordanță cu principiile constituționale**, cu principiile formulate de directivele și strategiile relevante ale Uniunii Europene și cu celelalte tratate și acorduri la care România a aderat;
- să permită **adaptarea adecvată** țelului propus a instrumentelor de reglementare și control, a celor de suport financiar și a politicilor de bună practică.

Procesul în sine și rezultatul se adresează tuturor celor implicați în dezvoltarea sectorului forestier, dorindu-se a fi expresia unui consens cât mai larg al factorilor interesați, bazat pe obiectivitate și expertiză. Documentul oferă decidenților politici și structurilor guvernamentale și ne-guvernamentale cu rol activ în inițierea și sprijinirea politicilor publice o bază de dialog structurat privind direcțiile de dezvoltare a politicii forestiere naționale.

Implementarea principiilor formulate presupune identificarea, printr-o comunicare eficientă și constructivă între toate părțile interesate, a direcțiilor specifice de acțiune, necesar a fi integrate într-o abordare legislativă nouă care să se constituie într-un sistem de reglementare clar, ușor de monitorizat și eficient sub raportul rezultatelor practice.

VIZIUNE

Pădurile României sunt gestionate prin instrumente de politică forestieră adecvate și adaptate scopului propus, care să răspundă în mod specific și echitabil nevoilor societății de conservare a valorilor de patrimoniu natural, de furnizare cu continuitate a serviciilor de mediu vitale, de adaptare a practicilor de management la contextul schimbărilor climatice și de asigurare a unui mediu economic stabil care să aducă beneficii sporite societății, proprietarilor de pădure, comunităților locale și economiei naționale.

Gestionare durabilă a pădurilor

(Rezoluția Helsinki, MCPFE 1993)

Administrarea și folosirea pădurilor și terenurilor forestiere într-un mod și la un nivel la care:

se menține biodiversitatea

productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea

potențialul de a îndeplini acum și în viitor

funcțiile ecologice, economice și sociale relevante

la nivel local, național și global

și care nu aduce prejudicii altor ecosisteme

Principii de management forestier

1

Fundamentarea și evaluarea riguroasă a politicilor de gestionare a pădurilor

2

Prevalența obligației de rezultat în gestionarea pădurilor

3

Menținerea integrității și stimularea creșterii suprafeței pădurilor

4

Reprezentativitate, conectivitate ecologică și funcționalitate în conservarea biodiversității

5

Continuitatea serviciilor ecosistemice de bază și justa compensare a serviciilor ecosistemice adiționale

6

Adaptarea sistemului forestier la riscurile induse de schimbările climatice și la realizarea unei economii neutrale din punct de vedere climatic

7

Eficiența administrativă

8

Asigurarea funcțiilor de recreere a pădurilor și a obiectivelor de dezvoltare a comunităților locale

Principii de bună guvernare

I

Coerența legislativă și asumarea răspunderii

II

Respectarea proprietății și responsabilizare activă

III

Abordarea strategică a managementului forestier și integrarea sectorială

IV

Transparența și participarea factorilor interesați la procesul decizional și de monitorizare

PRINCIPII

de management forestier

1

Fundamentarea și evaluarea riguroasă a politicilor forestiere

1.1.

Implementarea politicilor forestiere și evaluarea permanentă a rezultatelor se face pe baza unor indicatori riguroși de monitorizare a stării pădurilor României și a impactului de mediu și socio-economic al managementului forestier.

1.1.1.

Stabilirea obiectivelor și indicatorilor de gestionare durabilă a pădurilor în acord cu procesul FOREST EUROPE și dezvoltarea/detalierea lor la nivel regional.

1.1.2.

Evaluarea performanțelor politicilor forestiere prin definirea unor indicatori de monitorizare a realizării obiectivelor de gestionare durabilă (de exemplu, biodiversitatea, structura compozițională, productivitatea, modul de regenerare, vitalitatea etc), a impactului socio-ecologic al activităților de management forestier și a performanțelor socio-economice ale sectorului forestier.

1.1.3.

Autoritatea publică asigură finanțarea, implementarea și dezvoltarea unor instrumente pentru evaluarea rezultatelor politicilor forestiere (de exemplu, dezvoltarea inventarului forestier național ca un instrument central de evaluare, deși nu unic).

1.1.4.

Este asigurată transparența procesului de evaluare a indicatorilor de monitorizare (metodologie, rezultate, validarea și evaluarea acestora). Rezultatele monitorizării implementării obiectivelor politicilor forestiere sunt disponibile public.

1.1.5.

Rezultatele evaluării indicatorilor de monitorizare sunt folosite pentru a stabili direcțiile strategice actuale, pentru a identifica cele mai eficiente instrumente politice de gestionare a pădurilor și pentru a stimula inovarea și cercetarea aplicativă în găsirea unor soluții tehnice la problemele identificate.

2

Prevalența obligației de rezultat în gestionarea pădurilor

2.1.

Obiectivele de gestionare a pădurilor se transpun predominant în obligații de rezultat prin care se realizează în mod obiectiv evaluarea performanțelor managementului forestier. Metodele tehnice utilizate sunt importante, dar nu prioritare.

2.1.1.

Statul fundamentează și reglementează obligații de rezultat pentru urmărirea biodiversității, productivității, a capacității de regenerare și a vitalității arboretelor și pentru monitorizarea impactului de mediu, social și economic, al activităților de management forestier.

2.1.2.

Obligațiile de rezultat sunt diferențiate în raport cu obiectivele de gestionare a pădurilor, respectiv scara, intensitatea și riscurile aferente operațiunilor de management forestier și se identifică, oriunde este posibil, prin indicatori măsurabili / cuantificabili.

2.1.3.

Amenajamentul silvic este instrumentul prin care se stabilesc obiectivele de gestionare a pădurilor și obligațiile de rezultat. Informațiile din amenajamentele silvice prezintă și calitatea determinărilor valorice (de exemplu, precizie, toleranță etc). Pentru micile proprietăți private, obiectivele de gestionare sunt definite la nivel de arboret.

2.1.4.

Informațiile privind obiectivele de gestionare, respectiv obligațiile de rezultat stabilite la nivel de arboret, sunt integrate în Registrul Unic de Evidență al Pădurilor, platformă digitală de date la care au acces factorii de decizie relevanți și proprietarii de păduri.

2.1.5.

Regulile silvice de exploatare a pădurilor definesc obligații de rezultat formulate în raport cu măsurile de reducere a impactului negativ social, de mediu și silvicultural al activității de exploatare.

2.1.6.

Responsabilitatea managementului forestier este aceea de a găsi metodele și instrumentele cele mai potrivite cu situația concretă pentru a obține rezultatele impuse. Acest lucru presupune adoptarea celor mai bune practici și stimularea inovării și a cercetării aplicative.

PRINCIPII

de management forestier

3

Menținerea integrității și stimularea creșterii suprafeței pădurilor

3.1.

Statul garantează menținerea integrității suprafețelor de pădure incluse în fond forestier prin instrumente clare de reglementare. În același timp, statul creează măsuri de sprijin financiar pentru integrarea în circuitul silvic al altor terenuri cu potențial de utilizare forestieră.

3.1.1.

Suprafața pădurilor incluse în fond forestier nu poate să scadă.

3.1.2.

Pentru suprafețele acoperite cu vegetație forestieră neincluse în fond forestier, statul stabilește mecanisme financiare de sprijin care să atragă proprietarii în implementarea unor lucrări silviculturale, cu scopul creșterii capacității de sechestrare a carbonului și de furnizare a serviciilor ecosistemice de bază.

3.1.3.

Statul asigură creșterea suprafeței acoperite cu păduri și arbori, cu prioritate în zonele deficitare, prin instrumente de sprijin pentru împădurirea terenurilor agricole degradate sau care nu mai satisfac nevoile de cultură agricolă și prin înființarea de perdele forestiere. Scopul acestor împăduriri este reducerea presiunii asupra pădurilor naturale, îmbunătățirea condițiilor de mediu și sechestrarea carbonului.

3.1.4.

Țelurile de gospodărire pentru suprafețele împădurite în afara fondului forestier sunt stabilite de proprietari în limita respectării unor criterii tehnice de bază.

4

Reprezentativitate, conectivitate ecologică și funcționalitate în conservarea biodiversității

4.1.

Conservarea biodiversității este abordată prioritar prin rețeaua națională de arii naturale protejate, prin rețeaua națională de ecosisteme forestiere reprezentative și prin fundamentarea tehnică a unor măsuri specifice de conservare a biodiversității la nivel de arboret.

4.1.1.

Consolidarea unui management eficient al concentrațiilor de biodiversitate semnificative la nivel regional, național sau local, adăpostite de rețeaua de arii naturale protejate din România. Acest lucru presupune reevaluarea fundamentată științific a obiectivelor și măsurilor de conservare și integrarea acestora cu instrumentele de planificare a managementului forestier.

4.1.2.

Desemnarea unei rețele de Ecosisteme Forestiere Reprezentative căreia îi sunt atribuite funcții speciale de ocrotire a naturii, în baza unei fundamentări științifice și tehnice a criteriilor de reprezentativitate și funcționalitate. Această rețea integrează și Catalogul Național al Pădurilor Virgine și Cvasivirgine, urmărind actualizarea acestuia.

4.1.3.

Conservarea ecosistemelor forestiere la nivel de peisaj prin menținerea sau refacerea unui mozaic de specii, dimensiuni și vârste, în concordanță cu caracteristicile regionale și condițiile naturale.

4.1.4.

Conservarea resurselor genetice forestiere în vederea asigurării adaptabilității populațiilor și speciilor într-un mediu în schimbare prin menținerea unui nivel corespunzător de diversitate genetică.

4.1.5.

Adoptarea unor măsuri de gestionare care să urmărească menținerea elementelor de biodiversitate reprezentative la nivel de arboret (ca de exemplu, menținerea și managementul „arborilor pentru biodiversitate”, a „lemnului mort”, a speciilor de interes conservativ, etc.)

4.1.6.

Menținerea și conservarea habitatelor marginale (zone umede, rariști naturale, vegetație ripariană, stâncării / grohotișuri, ecosisteme edificate de specii ierboase, tufărișuri naturale, terenuri sărăturate).

PRINCIPII

de management forestier

5 Continuitatea serviciilor ecosistemice de bază și justa compensare a serviciilor ecosistemice adiționale

5.1.

Gestionarea pădurilor presupune implementarea unor măsuri tehnice care să asigure furnizarea cu continuitate a serviciilor ecosistemice de bază, obligatorii indiferent de forma de proprietate și de suprafața aflată în proprietate.

5.1.1.

Statul stabilește obligațiile de rezultat pentru furnizarea serviciilor ecosistemice de bază, cât și indicatori clari de monitorizare eficientă a îndeplinirii acestora, în funcție de scara și intensitatea de aplicare a operațiunilor de management forestier.

5.1.2.

Obligațiile de rezultat stabilite pentru îndeplinirea serviciilor ecosistemice de bază iau în considerare asigurarea continuității potențialului stațional și a valorilor ridicate de conservare, continuitatea recoltelor de lemn și niveluri de recoltare sustenabilă a produselor nelemnoase.

5.1.3.

Nivelul maxim sustenabil al producției de lemn se realizează luând în considerare țelurile de gospodărire, indicatorii de creștere a stocului de lemn, respectiv scara și intensitatea operațiunilor de management forestier.

5.1.4.

Criteriile de furnizare a serviciilor ecosistemice de bază se transpun în prevederi legale, iar toți proprietarii de păduri au responsabilitatea de a asigura îndeplinirea acestora.

5.2.

În raport cu zonarea funcțională, se stabilesc măsurile tehnice recomandate pentru furnizarea unor servicii ecosistemice specifice, măsuri stabilite prin proceduri legale și ghiduri de bună practică.

5.2.1.

În raport cu zonarea funcțională, se vor diferenția măsurile de gestionare a pădurilor privind:

- măsuri specifice pentru conservarea elementelor de biodiversitate și adoptarea măsurilor din planurile de management ale ariilor naturale protejate;
- măsuri specifice furnizării serviciilor ecosistemice de reglare (protecția solului, a apelor etc);
- măsuri necesare pentru creșterea stabilității arboretelor la acțiunea factorilor biotici și abiotici și pentru adaptarea pădurilor la schimbările climatice;
- măsuri specifice pentru creșterea capacității de sechestrare a carbonului;
- măsuri specifice pentru furnizarea de servicii sociale, culturale și de satisfacere a nevoilor de bază a comunităților locale.

5.2.2.

Zonarea funcțională este corelată cu tipuri de categorii funcționale care să ofere o diferențiere clară a măsurilor tehnice necesare pentru îndeplinirea funcțiilor atribuite.

5.2.3.

Procedurile legale și ghidurile de bună practică care stabilesc măsurile specifice sunt elaborate sub coordonarea autorității publice care răspunde de păduri.

5.3.

Furnizarea serviciilor ecosistemice către societate este garantată în aceeași măsură cu respectarea drepturilor proprietarilor de a valorifica serviciile ecosistemice furnizate de păduri.

5.3.1.

Furnizarea serviciilor ecosistemice specifice, care necesită adoptarea de restricții peste nivelul obligațiilor de rezultat instituite legal se poate impune doar prin implementarea unei scheme transparente și juste de despăgubire sau compensare.

5.3.2.

Persoanele juridice și instituțiile publice care beneficiază sub raport economic, de serviciile ecosistemice furnizate de păduri, plătesc contravaloarea acestor servicii.

PRINCIPII

de management forestier

6

Adaptarea sistemului forestier la riscurile induse de schimbările climatice și la realizarea unei economii neutre din punct de vedere climatic

6.1.

Adaptarea pădurilor prin silvotehnică novatoare sau reziliență crescută la schimbările climatice.

6.1.1.

Adaptarea pădurilor la schimbări climatice se realizează prin măsuri active de gestionare, acolo unde pădurile nu sunt incluse în zone strict protejate.

6.1.2.

Creșterea rezilienței ecosistemelor forestiere și adaptarea managementului forestier la schimbări climatice presupune aplicarea unor sisteme de evaluare a riscurilor și de prevenție a impacturilor negative generate de perturbațiile tot mai prezente în contextul schimbărilor climatice (doborâturi de vânt, incendii naturale, uscarea arborilor, rupturi de zăpadă, atacuri de insecte, etc.).

6.1.3.

Măsurile de gestionare urmăresc, cu prioritate, păstrarea sau refacerea tipului natural de pădure, prin regenerare naturală sau prin folosirea de proveniențe locale. Tipologia forestieră este reevaluată ținând cont de evoluția condițiilor staționale ca urmare a schimbărilor climatice, respectiv de sistemele actualizate de clasificare a habitatelor forestiere la nivel național.

6.1.4.

În pădurile cu rol de producție de lemn, măsurile tehnice urmăresc folosirea potențialului stațional la un nivel cât mai ridicat pentru sechestrarea carbonului.

6.2.

Administrarea contabilizării carbonului stocat de păduri pe termen scurt până în 2030 și pregătirea sectorului forestier pentru contribuția la o economie neutră din punct de vedere climatic la mijlocul secolului 21, potrivit angajamentelor europene și globale (UNFCCC).

6.2.1.

Implementarea de către autoritatea forestieră a unui instrument de monitorizare în vederea administrării cantităților de gaze de seră emise/sechestrare pentru perioadele de angajament internaționale. Acest lucru presupune și corelarea cu alte măsuri de reducere a emisiilor din păduri și utilizarea produselor din lemn asociate cu exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură (Land Use, Land-Use Change and Forestry – LULUCF).

6.2.2.

Implementarea unui mecanism financiar pentru distribuirea eventualului surplus de reduceri de emisii din gestionarea pădurilor, stocului de carbon imobilizat în produse lemnoase de folosință îndelungată și terenurilor în conversie la și de la pădure.

6.2.3.

Promovarea utilizării în cascadă a lemnului prin planuri de acțiune specifice, în vederea creșterii stocului de carbon imobilizat în bunuri de folosință îndelungată și a reutilizării masei lemnoase. Planurile de acțiune vor urmări cu prioritate: valorificarea și prelucrarea superioară a lemnului în produse cu lungă durată de viață; colectarea selectivă a deșeurilor de lemn și a mobilei scoase din uz; condiționarea achizițiilor publice de dobândirea unor certificate de proveniență sustenabilă a lemnului.

6.2.4.

Pentru scăderea presiunii asupra pădurilor naturale, statul facilitează realizarea de plantații și culturi intensive, cu stabilirea unor criterii clare privind speciile posibil a fi folosite și a modului de utilizare ulterioară a terenurilor.

6.3.

Stimularea reducerilor de emisii prin gestionarea terenurilor folosind mecanisme de piață internă și măsuri de sprijin financiar.

6.3.1.

Crearea unor mecanisme de piață care să urmărească monitorizarea și tranzacționarea unor cote de carbon rezultate din proiecte de împăduriri și/sau obținerea de reduceri fiscale pentru stimularea reducerii de emisii din activități de împădurire pe terenuri ne-forestiere pentru agenții economici naționali.

6.3.2.

Implementarea unor mecanisme financiare de sprijin pentru măsuri tehnice care nu aduc beneficii economice directe proprietarilor, dar sunt vitale pentru creșterea stabilității arboretelor și a gradului de stocare a carbonului (de exemplu refacerea arboretelor degradate afectate de perturbații naturale sau antropice, efectuarea lucrărilor de îngrijire și conducere pre-comerciale pentru proprietățile private de mici dimensiuni etc).

PRINCIPII

de management forestier

7

Eficiența administrativă

7.1.

Statul creează un cadru administrativ simplu, eficient și competitiv pentru a stimula proprietarii și administratorii să întreprindă activități concrete cu scopul de a îmbunătăți calitatea, productivitatea, vitalitatea și capacitatea de regenerare a pădurilor.

7.1.1.

Statul dezvoltă proceduri administrative simplificate care reduc la minimum costurile și piedicile birocratice, pentru a stimula executarea lucrărilor de împăduriri, executarea lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor și promovarea regenerării naturale.

7.1.2.

Statul dezvoltă o strategie specifică susținută de un cadru legal care să sprijine și să susțină accesibilizarea pădurilor prin:

- a) investițiile publice și private în construirea de drumuri forestiere pentru a ajunge la o densitate apropiată de necesitatea de gestionare durabilă a pădurilor; și
- b) posibilitatea de concesiune a drumurilor existente de către administratorii / proprietarii deserviți de aceste drumuri sau de parteneriate publice-private pentru a se asigura finanțarea întreținerii drumurilor.

7.1.3.

Statul susține utilizarea de tehnologii de exploatare a lemnului cu impact redus asupra mediului, specifice condițiilor geomorfologice caracteristice țării noastre.

7.1.4.

Sarcinile administrative impuse de stat trebuie să fie fundamentate printr-o evaluare a costurilor ce derivă din acestea și a eficienței implementării lor.

7.1.5.

Prestarea de servicii silvice pentru proprietari se asigură prin unități de management silvic (ocoale silvice), stimulând competitivitatea și calitatea actului administrativ.

7.2.

Statul implementează un sistem eficient de evaluare, autorizare și punere în circulație a lemnului care să reducă conflictele de interese sistemice și să faciliteze declararea transparentă și monitorizarea tuturor intrărilor de lemn în piață, în scopul urmării legalității și trasabilității intrărilor, precum și fiscalizarea acestora.

7.2.1.

Indiferent de forma de valorificare (lemn pe picior sau lemn fasonat), evaluarea și declararea volumului care intră în piață se realizează la momentul avizării transportului în punctul declarat de intrare în piață, printr-o recepție comună asumată de administrator / proprietar și agentul economic.

7.2.2.

Actul de evaluare a masei lemnoase pe picior are caracter de document suport, determinarea volumului care intră în piață realizându-se prin măsurarea lemnului fasonat în punctul declarat de avizare și constituie elementul de bază în stabilirea provenienței legale a materialelor lemnoase.

7.2.3.

Volumele avizate sunt integrate în sistemul informatic de urmărire a trasabilității și de monitorizare a transporturilor folosit pentru cuantificarea intrărilor de lemn în piață și pentru depistarea transporturilor ilegale.

7.2.4.

Sistemul de control a volumelor exploatare trebuie să se concentreze pe prima plasare pe piață a lemnului și produselor din lemn, precum și pe mecanisme de prevenție a recoltării ilegale a lemnului (controlul va fi direcționat preponderent pe segmentul de punere în circulație a lemnului de la pădure până la primul depozit).

7.2.5.

Statul implementează proceduri simplificate pentru evaluarea, autorizarea și transportul materialelor lemnoase care nu se comercializează (materiale lemnoase care nu se supun cerințelor EUTR).

PRINCIPII

de management forestier

8

Asigurarea funcțiilor de recreere a pădurilor și a obiectivelor de dezvoltare a comunităților locale

8.1.

Statul asigură accesul populației la serviciile de recreere și sanogene oferite de pădure, cu stabilirea unor reguli de utilizare a dreptului de acces.

8.1.1.

Accesul publicului în pădure în scop recreativ este permis conform unor criterii stabilite legislativ și cu respectarea dreptului proprietarilor sau administratorilor de păduri de a impune anumite restricții.

8.1.2.

Accesul la resursele forestiere care se valorifică în scop comercial se face doar cu acordul proprietarului pădurii.

8.1.3.

Nivelul și metodele de recoltare sustenabilă a produselor nelemnoase ale pădurii se determină pe baza celor mai bune informații disponibile stabilite în raport de natura produsului și potențialul impact negativ față de specii din patrimoniul natural.

8.2.

Statul susține amenajarea corespunzătoare a pădurilor urbane încadrate funcțional în păduri de interes social, pentru a îndeplini aceste funcții.

8.2.1.

Statul asigură un cadru legislativ adecvat care să permită implementarea de proiecte de amenajare a pădurilor parc din jurul localităților, cu dezvoltarea infrastructurii de acces, oferirea unor facilități de recreere în natură și de educație forestieră.

8.3.

Statul elaborează un sistem de identificare a rolului pădurilor în asigurarea nevoilor sociale ale comunitățile locale și stabilește criteriile obiective de furnizare a acestora.

8.3.1.

Implicarea transparentă și proactivă a comunităților locale în procesul de planificare a managementului forestier este promovată ca măsură de bună practică. Managementul forestier urmărește respectarea drepturilor acestora, reducerea eventualei impact negativ al operațiunilor forestiere și luarea în considerare a obiectivelor de dezvoltare socio-economică a comunităților locale.

8.3.2.

Dezvoltarea socio-economică a comunităților locale este susținută prin stimularea valorificării și procesării superioare a lemnului în sensul creșterii valorii adăugate pe plan local.

8.3.3.

Politica forestieră promovează accesul populației locale la produsele de bază ale pădurii provenite din pădurile proprietate publică în baza unor criterii clare, nediscriminatorii și obiective de aplicare.

PRINCIPII

de bună guvernare

Coerența legislativă și asumarea răspunderii

A. Rolul de reglementare

I.1.

Crearea unui cadru simplificat și eficient de reglementare a gestionării pădurilor.

I.1.1.

Statul urmărește cu prioritate stabilirea unui nou cadru de reglementare a sectorului forestier, redefinit în acord cu principiile de gestionare durabilă agreeate printr-un consens larg cu grupurile afectate / interesate de managementul forestier.

I.1.2.

Pentru a crește eficiența instituțională, statul implementează o platformă instituționalizată de dialog bazată pe reprezentativitate și profesionalism, reducând efectele instabilității politice în procesul de formulare a instrumentelor de politică forestieră.

I.1.3.

Profesionalizarea și depolitizarea administrației silvice impune un proces de recrutare transparent, bazat pe criterii de performanță (obligații de rezultat) și pe un contract de mandat cu reguli clare. Se va urmări stabilitatea în exercitarea funcțiilor publice și eliminarea delegărilor temporare, în scopul reducerii pe cât posibil a influenței factorului politic în deciziile tehnice și în acțiunile funcționarilor autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

I.1.4.

Sunt stabilite responsabilități clare asupra actorilor cheie din sectorul forestier, pe baza unui set de criterii etice și tehnice de evaluare a firmelor din domeniu (oicole silvice, firme de exploatare, amenajare și alte servicii silvice, transport și prelucrare) și a condițiilor privind retragerea temporară sau definitivă a atestărilor de funcționare.

I.4.

Implementarea unei rețele de monitorizare, prevenție și reacție la riscurile induse de schimbări climatice.

I.4.1.

Statul implementează o rețea de monitorizare a riscurilor induse de schimbări climatice, cu stabilirea unor măsuri de prevenție și de reacție care să includă și micile proprietăți forestiere (de exemplu, sistem național de prevenire și reacție în caz de incendii sau de calamități cauzate de factori biotici).

B. Rolul de monitorizare și control

I.2.

Exercitarea controlului prin definirea unor obligații de rezultat și a unor mijloace pentru îndeplinirea obligațiilor de rezultat (măsuri tehnice recomandate ca bune practici).

I.2.1.

Statul reglementează, prin prevederi legislative simple și clare, criteriile obligatorii de rezultat necesar a fi îndepliniți în managementul forestier.

I.2.2.

Sunt stabilite proceduri de control transparente urmând o abordare bazată pe riscuri și criterii de priorizare a obiectivelor și transparentizare a controalelor, precum și o raportare clară a eficienței corpului de control.

I.2.3.

Statul reglementează un sistem de sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive pentru a promova respectul față de spiritul și litera legii.

I.2.4.

Statul instituie un cod de conduită etică și profesională pentru personalul cu atribuții de control și stabilește indicatori de performanță adecvați în exercitarea atribuțiilor

I.3.

Asigurarea participării efective a factorilor interesați la monitorizare și control pasiv ca mod de a descuraja potențialele conflicte de interes și pentru a crește capacitatea instituțională, suplinind legislația orientată prioritar pe instrumente de comandă și control.

I.3.1.

Transparentizarea informațiilor privind obiectivele de management, a volumelor de lemn avizate și a punctului de intrare în piață este sprijinită prin instrumente accesibile publicului larg, stimulând posibilitatea de control pasiv și de sesizare în timp real a posibilităților nereguli.

I.3.2.

Statul implementează un sistem transparent de raportare a alertelor generate de sistemele de trasabilitate a lemnului către toți factorii afectați (operator, administrator / prestator servicii silvice, garda forestieră, poliție, jandarmerie, etc.).

I.3.3.

Statul instituie un sistem online de evidență publică a registrelor de control.

Statul își exercită în mod transparent și eficient următoarele roluri: a) de reglementare, b) de monitorizare și control, c) de suport instituțional și d) de proprietar de pădure.

C. Rolul de suport instituțional

I.5.

Dezvoltarea platformei informaționale existente într-o platformă de date multifuncțională și integrată sub forma unui Registru Unic de Evidență al Pădurilor.

I.5.1.

Autoritatea publică asigură implementarea unei platforme de date multifuncționale în care înregistrează date privind:

- delimitarea spațială a proprietăților forestiere și forma de proprietate;
- date de inventariere / date amenajistice la nivel de proprietar și arboret;
- obligațiile de gestionare stabilite legal și identificate prin indicatori de rezultat și lucrări propuse;
- obligațiile impuse suplimentar prin planuri de management ale ariilor naturale protejate;
- obiectivele asumate prin accesarea unor scheme de finanțare;
- declaraarea punctului de avizare a lemnului fasonat și a cantităților de lemn extrase și puse pe piață.

I.5.2.

Informațiile necesar a fi furnizate în platforma de date sunt stabilite pentru a asigura planificarea și transparentizarea măsurilor de gestionare a pădurilor către factorii decizionali.

I.5.3.

Înregistrarea în platforma de date este condiție obligatorie pentru efectuarea lucrărilor silvice, pentru accesarea de sprijin financiar și pentru punerea lemnului pe piață.

I.5.4.

Pentru micile proprietăți, statul implementează măsuri de sprijin financiar pentru determinarea informațiilor necesare și înregistrarea lor în Registrul Unic de Evidență al Pădurilor.

I.6.

Accesarea de fonduri europene

I.6.1.

Statul susține accesarea de fonduri europene pentru toate măsurile de sprijin financiar disponibile la nivel european (de exemplu, pentru măsuri de silvo-mediu și de sprijin a dezvoltării infrastructurii forestiere).

I.6.2.

Statul susține cofinanțarea proiectelor europene care urmăresc implementarea la nivel național a politicilor și strategiilor europene.

I.7.

Crearea unui fond de valorificare a serviciilor ecosistemice furnizate de păduri bazat pe principiul "beneficiarul plătește".

I.7.1.

Statul instituie un mecanism funcțional prin care contravaloarea costurilor de management și pierderile nerealizate datorită restricțiilor impuse sunt asigurate de către beneficiarii serviciilor de mediu (prin Fondul de Ameliorare a Fondului Funciar cu Destinație Silvică).

I.7.2.

Fondul de Ameliorare a Fondului Funciar cu Destinație Silvică este fundamentat pe baza unor criterii metodologice transparente și clare de stabilire a valorii de plată, de colectare a contravalorii serviciilor ecosistemice furnizate beneficiarilor și de redistribuire a acestora către furnizori.

D. Rolul statului ca proprietar

I.8.

Statul, ca proprietar de păduri, aplică un model de gestionare responsabilă și eficientă a pădurilor deținute în proprietate.

I.8.1.

Pentru pădurile de stat, administratorul implementează procedurile de bună practică stabilite de autoritatea publică pentru a furniza la nivel maximal serviciile ecosistemice cerute de societate.

I.8.2.

Statul, ca proprietar de păduri, poate beneficia de compensare de la Fondul de Ameliorare a Fondului Funciar cu Destinație Silvică, pentru serviciile ecosistemice furnizate către beneficiari direcți, identificați ca entități private.

I.8.3.

Stabilirea indicatorilor de performanță pentru managementul pădurilor de stat se realizează printr-un proces participativ -transparent, prin implicarea factorilor interesați.

I.8.4.

Statul, ca proprietar de păduri, își asumă eficientizarea și profesionalizarea aparatului administrativ și asigură transparentizarea cheltuielilor și beneficiilor legate de gestionarea pădurilor deținute în proprietate.

I.8.5.

Statul, ca proprietar de păduri, își asumă rolul de mediator a competiției în piața lemnului, prin menținerea valorii de vânzare a masei lemnoase la un preț competitiv și sustenabil, atât pentru proprietarii de pădure, cât și pentru industria lemnului. Statul, având rolul de mediator, va previziona și descuraja fluctuațiile mari de prețuri și va căuta să asigure încredere și siguranță pe piața lemnului pentru industria prelucrătoare.

PRINCIPII

de bună guvernare

II

Respectarea proprietății și responsabilizare activă

II.1.

Stabilirea și implementarea instrumentelor de politică forestieră se face cu respectarea drepturilor de proprietate în gestionarea pădurilor.

II.1.1.

Statul trebuie să urmărească cu prioritate clarificarea proprietății forestiere și stabilizarea acesteia prin prevederi legislative care să stimuleze identificarea proprietarilor legitimi și clarificarea spațială a proprietăților forestiere. Este necesară o strategie specifică care să sprijine întabularea, regularizarea și actualizarea suprafețelor de fond forestier, precum și întocmirea cadastrului forestier.

II.1.2.

În stabilirea reglementărilor tehnice și a procedurilor administrative, statul ia în considerare necesitatea asigurării viabilității financiare a gestionării pădurilor, în limita asigurării continuității serviciilor ecosistemice de bază.

II.2.

Proprietarul are exercițiu deplin asupra drepturilor și obligațiilor aferente proprietății forestiere, ceea ce-i atrage angajarea răspunderii proprii.

II.2.1.

Proprietarii de păduri au responsabilitatea directă de a asigura continuitatea serviciilor ecosistemice de bază impuse de stat.

II.2.2.

Neconformitățile rezultate din aplicarea criteriilor obligatorii impuse aduc sancțiuni asupra proprietarului și sarcini asupra proprietății; proprietarul poate să transfere anumite obligații și responsabilități către administratori sau prestatori de servicii silvice.

II.2.3.

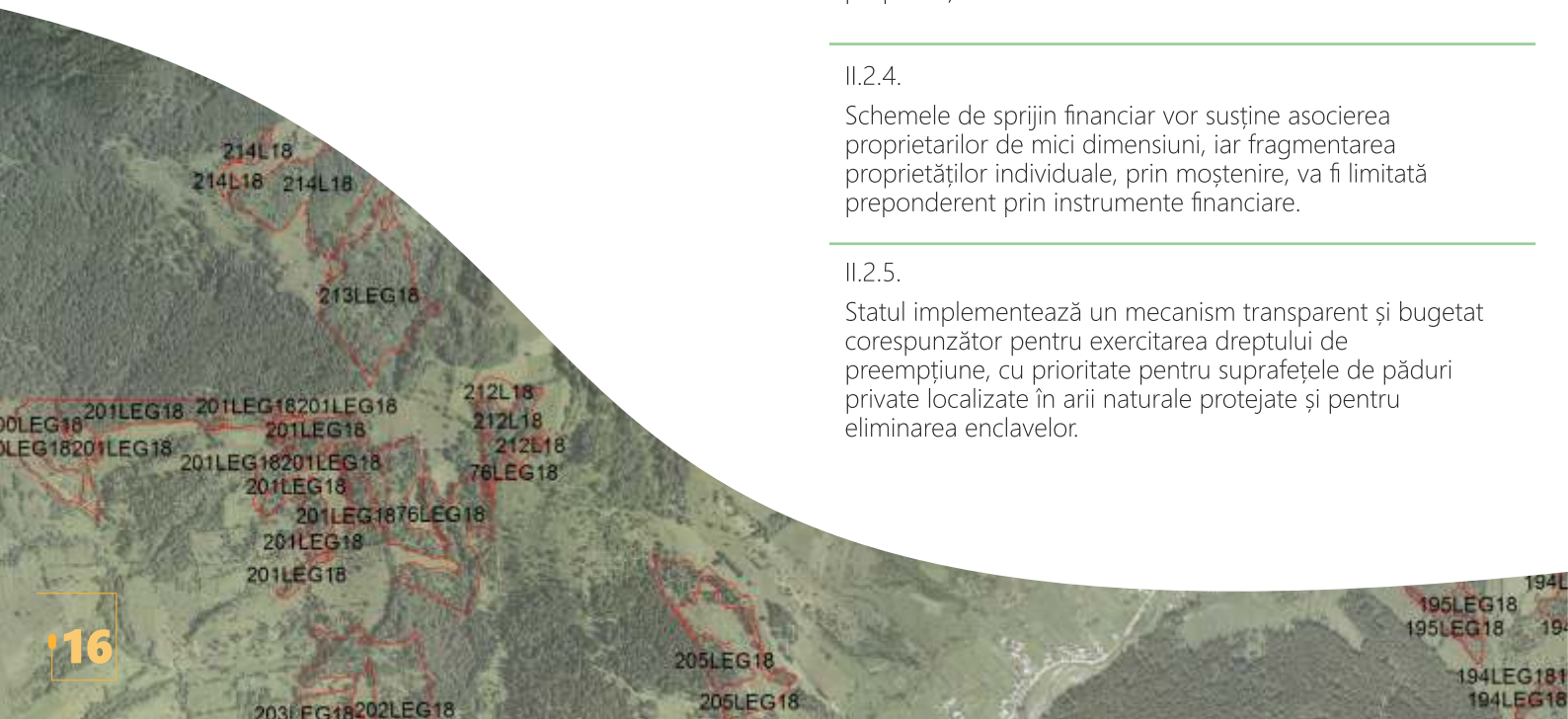
Societatea - prin intermediul statului - trebuie să ofere o justă compensare pentru orice limitări impuse proprietarului, suplimentar criteriilor obligatorii de bază, într-un quantum echivalent beneficiilor economice la care proprietarul este obligat să renunțe și costurilor suplimentare de gestionare care derivă din administrarea proprietății.

II.2.4.

Schemele de sprijin financiar vor susține asocierea proprietarilor de mici dimensiuni, iar fragmentarea proprietăților individuale, prin moștenire, va fi limitată preponderent prin instrumente financiare.

II.2.5.

Statul implementează un mecanism transparent și bugetat corespunzător pentru exercitarea dreptului de preempțiune, cu prioritate pentru suprafețele de păduri private localizate în arii naturale protejate și pentru eliminarea enclavelor.

PRINCIPII

de bună guvernare

III

Abordarea strategică a managementului forestier și integrarea sectorială

III.1.

Statul urmărește, prin mecanisme instituționale, identificarea și armonizarea obiectivelor strategice comune regăsite în politicile sectoriale adiacente sectorului forestier de la nivel internațional, european și național.

III.1.1.

Statul urmărește la nivel instituțional integrarea politicilor forestiere cu politicile sectoriale adiacente asumate prin tratate, acorduri internaționale, directive și strategii europene, precum și transpunerea acestora la nivel național (de exemplu, integrarea cu politicile energetice, agricole, cu cele de infrastructură, cu cele de turism, dezvoltare rurală etc).

III.1.2.

Statul dezvoltă, în cadrul unui proces participativ, soluții integrate de reducere a presiunii asupra pădurii, de folosire superioară a resurselor forestiere, de impunere a unor criterii de sustenabilitate în folosirea biomasei forestiere în scop energetic și de valorificare economică a serviciilor ecosistemice.

III.1.3

Statul trebuie să găsească cu prioritate soluții de scădere a presiunii pe resursele pădurii pentru asigurarea lemnului de foc, prin politici de stimulare a utilizării de surse de energie alternativă cu impact mai scăzut (solară, eoliană, geotehnică etc.), în special în zonele izolate.

III.2.

Statul stimulează inovarea, cercetarea aplicativă, formarea continuă și programe de educație forestieră.

III.2.1.

Inovarea, cercetarea aplicativă și formarea profesională continuă urmăresc o mai bună adaptare a metodelor de gestionare a pădurilor la provocările sociale și de mediu, precum și la creșterea competitivității sectorului forestier.

III.2.2.

Programele de educație forestieră informează populația privind rolul pădurii și caracterul regenerabil al resursei forestiere și promovează folosirea lemnului provenit din păduri gestionate durabil.

PRINCIPII

de bună guvernare

IV

Transparența și participarea factorilor interesați

IV.1.

Statul asigură implementarea unui sistem transparent pentru accesul publicului la informații actuale, cu posibilitatea utilizării platformei informaționale pentru generarea de diferite rapoarte tematice de interes public.

IV.1.1.

Statul dezvoltă platforma informațională actuală într-un Registru Unic de Evidență al Pădurilor, care prezintă informații actualizate și accesibile publicului privind:

- situația pădurilor României și evoluția acestora;
- localizarea prin baze de date GIS interconectate a pădurilor strict protejate, a celor din arii naturale protejate, a rețelei de ecosisteme reprezentative și a măsurilor restrictive impuse în aceste zone;
- situația proprietăților forestiere și a măsurilor propuse de management;
- situația fluxurilor și trasabilitatea produselor din lemn la intrarea în piață;
- situația implementării programelor de finanțare;
- sistemul de evidență publică a registrelor de control.

IV.1.2.

Registru Unic de Evidență al Pădurilor este integrat cu sistemul informațional forestier european.

IV.2.

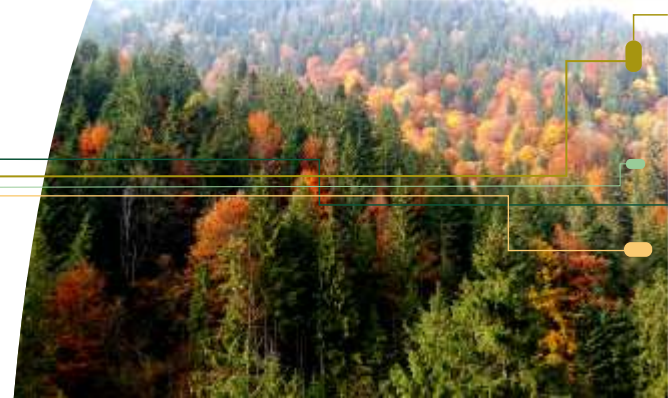
Statul facilitează un proces participativ atât în stabilirea instrumentelor de politică forestieră, cât și în planificarea obiectivelor de management.

IV.2.1.

Statul asigură implicarea transparentă și proactivă a factorilor interesați în procesul de planificare și decizional cu privire la politicile forestiere și la planificarea activităților de management forestier.

IV.2.2.

Statul implementează o procedură pentru consultarea factorilor interesați de gestionarea pădurilor și pentru evaluare periodică a politicilor forestiere, prin consultări bianuale online și publice.

Terminologie specifică

Administrarea pădurilor

Se referă la totalitatea activităților cu caracter tehnic, economic și juridic exercitate de autoritățile publice sau private de specialitate silvică, în scopul îndeplinirii legilor silvice, cu respectarea regimului silvic (Legea 46, 2008).

Gestionarea durabilă a pădurilor

Înseamnă folosirea pădurilor și a terenurilor împădurite într-un mod și într-un ritm care să permită menținerea diversității biologice, a productivității, a capacității de regenerare, a vitalității și a capacității acestora de a îndeplini, acum și în viitor, funcții ecologice, economice și sociale relevante la nivel local, național și mondial fără a aduce prejudicii altor ecosisteme (Conferința ministerială privind protecția pădurilor în Europa, Helsinki, 1993).

Guvernanța

Buna guvernanță este un concept care se referă la calitatea procesului de guvernare bazat pe transparență, asumarea răspunderii, participare publică, coerență, eficiență, stabilitate etc.

Instrumente de politică forestieră

Constituie legătura dintre obiectivele trasate de politica forestieră și modul de transpunere a acestora în practică.

- **Instrumentele de comandă și control** sunt bazate pe rolul autorității statului de reglementare, implementare și verificare.
- **Instrumentele economice** stimulatorii sau de taxare, funcționează prin încurajarea sau descurajarea anumitor comportamente.
- **Instrumentele voluntare de piață** cuprind inițiative ale sectorului privat și societății civile de responsabilizare a producătorilor și consumatorilor.
- **Instrumentele de informare și educare** urmăresc să rezolve problemele care apar datorită lipsei de informație sau a informațiilor distorsionate și a lipsei abilităților de a folosi informația.

Management forestier

Reprezintă procesul de planificare și implementare a sistemului de măsuri pentru organizarea și folosirea pădurilor și a terenurilor împădurite cu scopul de obține obiective specifice ecologice, sociale, economice și / sau culturale. Exercițarea managementului se face la niveluri multiple: strategic, de reglementare, tactic și operațional (FAO- FRA, 2005).

Obligația de rezultat și obligația de mijloace

Obligațiile de rezultat sunt acele obligații pentru care îndatoririle sunt strict precizate sub aspectul obiectului și scopului urmărit. Obligațiile de mijloace (numite și obligații de prudență și diligență) sunt acele obligații care constau în îndatorirea de a depune toate eforturile pentru atingerea unui anumit rezultat, fără a se obliga la însuși rezultatul preconizat.

Politica forestieră

Se referă la politica publică prin care statul, prin autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, elaborează politici în domeniul forestier național și al vegetației forestiere din afara acestuia, indiferent de natura proprietății, și exercită controlul asupra modului de gestionare a acestora (Legea 46, 2008).

Servicii ecosistemice

Constituie un flux de resurse și servicii furnizate de către pădure, de care oamenii pot beneficia fie în mod direct, fie în mod indirect. Acestea se împart în:

- **Servicii de aprovizionare:** se referă la bunurile furnizate de ecosisteme, cum ar fi produsele lemnoase, produsele forestiere nelemnoase etc;
- **Servicii de reglare:** se referă la procesele naturale ale unui ecosistem, reprezentate prin funcțiile exercitate de păduri în sechestrarea carbonului, protecția antierozională, protecția apelor etc;
- **Servicii culturale:** se referă la beneficiile nemateriale furnizate de ecosisteme forestiere reprezentate de valoarea de patrimoniu, valoarea estetică, apartenența la tradiții locale etc.

Universitatea
Ștefan cel Mare
Suceava